

Република Србија
УПРАВНИ СУД
ОДЕЉЕЊЕ У КРАГУЈЕВЦУ
I-1 У 7000/11
05.07.2012.године
Београд

Управни суд, у већу састављеном од судија: Љиљане Петровић председника већа, Јелене Ивановић и Олге Петровић, чланова већа, са судијским помоћником Николом Крушкоћом, записничарем, у управном спору по тужби тужиоца А.Ј. из Б. код Б., кога заступа пуномоћник Ј.Ћ, адвокат из Б, .. бр. ..., против решења Скупштине општине Б. број .. од ... године, коју заступа председник Ђ.Б, уз учешће заинтересованог лица, Ж.М. из Б, ... бр. ..., након одржане усмене, јавне расправе дана 22.03.2012. године, у нејавној седници већа одржаној дана 05.07.2012. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

Управни суд се оглашава стварно ненадлежним за решавање ове правне ствари и предмет уступа Вишем суду у К. као стварно и месно надлежном.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем у ставу 1. диспозитива тужилац је разрешен дужности заменика председника Општине Б. Ставом 2. диспозитива је за новог заменика председника Општине Б. изабран Ж.М. из Б. Ставом 3. диспозитива одлучено да решење ступа на снагу даном доношења и да се има објавити у „Службеном гласнику Општине Б.“, а ставом 4. диспозитива да се решење достави именованима и архиви.

У тужби и речи на расправи, којом спори законитост решења туженог, тужилац је навео да је решење незаконито због учињених повреда правила поступања, због тога што чињенично стање није утврђено и што нису примењени материјални прописи који регулишу

ову материју. Учињене су повреде правила поступања из члана 199. став 2. и члана 125. став 1. Закона о општем управном поступку, јер решење не садржи разлоге који су били одлучни при оцени доказа, правне прописе и утврђено чињенично стање који упућују на доношење решења, при чему нису утврђене чињенице, нити су наведени докази на којима је засновано. Тужиоцу није пружена могућност да се изјасни или на други начин заштити своје интересе. Оспорено решење не садржи образложење чиме је повређено правило поступања из члана 196. став 3. Закона о општем управном поступку. На седници на којој је донето оспорено решење учињено је неколико грубих повреда Пословника о раду Скупштине општине Б. и то: члана 40. став 2, члана 82., члана 84. и 86. па одборницима није пружена могућност да расправљају о предлогу за разрешење већ су упућени на гласање. Тужилац је за време обављања функције био успешан, примерен за сарадњу и складне међуљудске односе, без постојања било каквих индиција о неправилностима у раду. Предложио је да суд тужбу уважи и поништи оспорено решење.

У одговору на тужбу и речи на расправи преко законског заступника, тужени је навео да нису учињене повреде правила поступања. Неоснован је навод да чињенично стање није утврђено и да нису примењени материјални прописи који регулишу ову материју. Увидом у записник о раду Комисије за спровођење и утврђење резултата тајног гласања за разрешење заменика председника Општине Б. и избор новог заменика председника Општине Б од године може да се утврди колико је било уручених, употребљених, неупотребљених, неважећих и важећих гласачких листића, као и то да је од 30 важећих гласачких листића за разрешење тужиоца и избор заинтересованог лица за новог заменика председника општине, гласало 24 одборника. На основу утврђеног чињеничног стања, правилно је примењен члан 32. став 1. тачка 12., члан 50. став 2. и став 3., а у вези члана 43. став 1. и став 4. Закона о локалној самоуправи, као и члан 36. став 1. тачка 12. и члан 67. Статута општине Б и члан 41. став 2. и 3. Пословника о раду Скупштине општине Б. Чланом 35. став 7. Закона о локалним изборима и чланом 37. Пословника о раду Скупштине општине Б таксативно је набројано шта се сматра неважећим листићима. Поред тога, чланом 200. став 5. ЗУП-а прописано је да када у решењу није дато упутство о правном средству или је оно непотпуно, странка може поступити по важећим прописима, а може у року од 8 дана од достављања решења тражити од органа који је решење донео да га допуни. Тужилац у конкретном случају није тражио никакву допуну решења у том правцу. Такође је пракса државних органа управе да решења о разрешењу и именовању не садрже образложење. Нејасни су наводи тужбе у чему се састоји

повреда члана 40. став 2., члана 82., 84. и 86. Пословника о раду Скупштине општине Б. Иначе, неоснован је навод да није пружена могућност расправљања о предлогу за тужиочево разрешење, јер се из записника од године може поуздано утврдити да се о тој тачки дневног реда расправљало. Председник општине је једини овлашћени предлагач кандидата за заменика председника општине, а чланом 50. став 2. Закона о локалној самоуправи прописано је да заменик председника општине може бити разрешен пре истека времена на које је биран на предлог председника општине или најмање 1/3 одборника. Предложио је да суд тужбу, као неосновану, одбије.

У одговору на тужбу и речи на расправи, заинтересовано лице је навело да је оспорено решење правилно и на закону засновано, а поступак разрешења тужиоца и избора заинтересованог лица је у свему спроведен по закону. Предложило је да суд тужбу, као неосновану, одбије.

Испитујући оспорени акт у смислу члана 41. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09), након одржане усмене јавне расправе, у смислу члана 2. и члана 33. став 1. и члана 34. став 2. Закона о управним споровима, на основу савесне и брижљиве оцене сваког доказа понаособ и свих доказа заједно, Управни суд је нашао да није стварно надлежан за поступање у овој правној ствари.

Одредбом члана 29. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 116/2008...101/11) прописано је да Управни суд суди у управним споровима и врши друге послове одређене законом.

Одредбом члана 3. став 1. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, бр. 111/09) прописано је да, у управном спору суд одлучује о законитости коначних управних акта, осим оних у погледу којих је предвиђена друга судска заштита, а ставом 2. истог члана закона прописано је да у управном спору суд одлучује и о законитости коначних поједначаних аката којима се решава о праву, обавези или на закону заснованом интересу, у погледу којих у одређеном случају законом није предвиђена другачија судска заштита. Ставом 3. наведеног члана закона прописано је да суд у управном спору одлучује и о законитости других коначних појединачних аката када је то законом предвиђено, а ставом 4. да се одредбе овог закона које се односе на управни акт, примењују и на друге акте против

којих се може водити управни спор.

Чланом 4. истог Закона прописано је да управни акт, у смислу овог Закона, јесте појединачни правни акт којим надлежни орган, непосредно применом прописа, решава о одређеном праву или обавези физичког или правног лица, односно друге странке у управној ствари.

Одредбом члана 23. став 1. тачка 8. Закона о уређењу судова прописано је да Виши суд у првом степену суди у споровима поводом штрајка, поводом колективних уговора ако спор није решен пред арбитражом, поводом обавезног осигурања ако није надлежна други суд, поводом матичне евиденције и поводом избора и разрешења органа правних лица, ако није надлежан други суд.

Одредбом члана 12. Закона о локалној самоуправи („Службени гласник РС“, број 129/07) прописано је да јединица локалне самоуправе има својство правног лица, а чланом 27. и чланом 43. став 2. и став 4. истог закона, да су органи општине: скупштина општине, председник општине, општинско веће и општинска управа, да председник општине има заменика који га замењује у случају његове одсутности и спречености да обавља своју дужност, те да кандидат за председника општине предлаже кандидата за заменика председника општине из реда одборника, кога бира скупштина општине на исти начин као председника општине.

Одредбом члана 50. став 1. - 3. овог Закона прописано је да разрешењем председника општине престаје мандат заменика председника општине и општинског већа. Заменик председника општине, односно члан општинског већа, могу бити разрешени пре истека времена на које су бирани, на предлог председника општине или најмање трећине одборника, на исти начин на који су изабрани. Истовремено са предлогом за разрешење заменика председника општине или члана општинског већа, председник општине је дужан да скупштини општине поднесе предлог за избор новог заменика председника општине или члана општинског већа, која истовремено доноси одлуку о разрешењу и о избору.

Одредбом члана 17 став 1., члана 38. и члана 40. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11) прописано је да суд у току целог поступка по

службеној дужности пази на своју стварну надлежност. Тужба се подноси суду који је опште месно надлежан, ако законом није другачије прописано. За суђење у споровима против Републике Србије, аутономне покрајине, јединице локалне самоуправе и њихових органа, опште месно надлежан је суд на чијем се подручју налази седиште њене скупштине.

Како се у овој правној ствари не ради о спору о законитости коначног управног акта, нити коначног појединачног акта из члана 3. и члана 4. Закона о управним споровима, већ се ради о спору поводом решења о разрешењу заменика председника општине (јединице локалне самоуправе) као органа правног лица, пре истека мандата, Управни суд је имајући у виду цитиране одредбе закона, оценио да није стварно надлежан за одлучивање у овој правној ствари, већ да је стварно и месно надлежан Виши суд у К, сагласно одредбама члана 4. став 1. тачка 8. Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштва (“Службени гласник РС број 116/08).

Са изнетих разлога, Управни суд је, на основу одредби члана 17. став 1., члана 38. и члана 40. став 1. Закона о парничном поступку, који се примењује на основу одредбе члана 74. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, бр. 111/09), одлучио као у диспозитиву овог решења.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

дана 05.07.2012. године, I-1 У 7000/11

Записничар
Никола Крушкоња,с.р.

Предсеник већа - судија
Љиљана Петровић,с.р.

**За тачност отправака
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић**